

ПОДАДОХМЕ РЪКА

Благотворителната кампания за набране средства за хора в неравностойно положение „Брациговска Коледа“ приключи в навечерието на светлите празници. Общата стойност на събраните дарения възлиза на 820,82 лв.

От комисия, определена със заповед на кмета, парите бяха разпределени за 27 души в цялата община. На 23 декември нуждаещите се получиха коледните си пакети ведно с шоколадови изделия от „Нестле България“ АД и храни от Българския червен кръст.

Общинската администрация благодари на спонсорите - „Нестле България“ АД - София, Български червен кръст, „Си Ди Ти Груп“ ЕООД - Пещера, асоциация „Неве-Брацигово“, на учениците от ПГСА „Георги Златков“, СОУ „Народни будители“ и НУ „Васил Петлешков“, които се включиха в това високохуманно начинание. Благодарим и на всички граждани и гости, които отвориха сърцата си за добро и подадоха ръка за помощ на хората в неравностойно положение от общината.

Таня ЙОРГОВА

С МНОГО РАДОСТ

С чудесен концерт и коледен бazar посрещнаха възпитаниците от Комплекса за социални услуги за деца и семейства гостите си на 30 декември. На поканата на директорката Костагинка Найденова се отзоваха избраната за вицепрезидент Маргарита Попова, придружена от зам. областния управител Дафинка Семерджиева. Тук бяха кметът на общината Васил Големетов, общински съветници и директорката на „Социално подпомагане“ в Пещера Марина Гемджиян, както и мнозина от традиционните дарители. С поздравителен адрес съпричастен на празника стана и министър Тотю Младенов.

Радостта на момчетата и момичетата беше огромна – ентузиазирани и одухотворени, те представиха програмата си – пресъздадоха рождеството на Исус, пяха и танцуваха, разказаха в театрален вариант историята на Мечо Пух, всичко бе подготвено с много усет и старание.

А колко приятно изненадани бяха от подаръците, които получиха – пакети с козметични и хигиенни продукти им дари Маргарита Попова. Своето внимание за пореден път засветелстваха младите бизнесмени от „Раунд

тейбъл“, представители на ТМ „Гама систем“, на фондация „Едно сърце“, председателката на българските училци а, живееща в Германия, Ваня Вълкова. Пловдивската фирма „Ривьера тур“ им подари официален обяд в „Стромон“. С три компютъра се сдобиха благодарните на „Брита Амицбул“.

По инициатива на Движението на българските майки 11 деца, изявиени в училище, получиха тримесечна стипендия в общ размер от

1000 лв. Възпитаниците не бяха забравени и от бившия реиндър от Кербала Мирослав Василев, който преди много години там беше получил мартеница, изработена от децата.

За още приятни изненади в празничните дни в Комплекса – на страница 2

МИСЪЛ НА БРОЯ

Не е важно да получиш това, което ценещ, а да оцениш това, което получаващ.

БОГОЯВЛЕНИЕ

В ледените води на р. Умишка Богоявненският кръст улови 27-годишният Панталей Малинов от Брацигово. Отец Любомир благослови младежа, а всички присъстващи на ритуала си взеха светена вода.

„С кръста ще обиколя моите съграждани за здраве, а събраните дарения ще предам на църквата“ – каза радостният Панко пред „Априлци“.

След приключване на обряда участниците в него бяха посрещнати пътом от Гена Павлова, която ги почерпи за здраве с погълтка вино от домашната изба.

В с. Розово за кръста се пребори Димитър Ст. Смиленов.

ДАНЪК СГРАДИ И ТАКСА СМЕТ ЗА 2012-а ГЛАСУВА ОБС

Десет въпроса бяха включени в дневния ред на декемврийското редовно заседание на ОБС.

Информация относно готовността за поддръжане на общинската пътна мрежа през зимата бе на вниманието на съветниците и приета без възражения. Както и в предишни години, приоритетни при снегочистването са входно-изходните артерии на града, подходите до поликлиниката, автогара и гарата, централната част, училищата и детските градини. Следват събирателните и захранващи улици и накрая – всички останали. Доставено е необходимото количество пясък за населените места.

„Инфрастрой“ спечели обществената поръчка за избор на изпълнител по зимното поддръжане на пътищата.

Интересен бе дебатът по втория въпрос, внесен за обсъждане. В докладна записка кметът Васил Големетов предложи изменение на Наредбата за реда за упражняване правата на собственик на Общината в търговския дружества с общинско участие в капитала. При нас такава е единствено

Инж. Мария Батаклиева, пета в листата на коалиция „Бъдеще за Брацигово“, положи клетва като общински съветник на заседанието на 22 декември. Тя влезе в местния законодателен орган след оттеглянето на директорката на Комплекса за социални услуги за деца и семейства Костагинка Найденова. Инж. Батаклиева оглавява дирекция „Строителство и архитектура“ в Община Батак. Семейна е, с едно дете. Живее в Брацигово. Най-напред тя бе поздравена от председателя Илия Калинов.

„Инфрастрой“. Изменението касае изискването за образование на управителя – не да остане „средно специално“, както досега, а да се промени на „висше“, със специалност „строителен инженер“. Становището на комисията по закон и ред, на финансовата и тази по образованието бяха да не се променя Наредбата. Лично Георги Кабов, доскорошен

управител на фирмата, уточни необходимостта ръководителят да бъде не само инженер, но „В и К“ специалист. Някои не успяха да скрият усмивката си от казаното, защото самият Кабов е със средно специално образование. Вярно е обаче, че трудно някой би се осмелил да отрече управленския и организационния му опит. „Внесли сме проекти за над 30 милиона лева, затова считаме, че при управлението ще е нужно по-високообразован специалист“ – аргументира се кметът. Висшето образование не е гаранция за управленски опит – репликира го арх. Денка Николова. Означава ли, че конкурсът е предрешен и висшист не може да кандидатства? – този въпрос не само витаеше във въздуха, но бе поставен и гласно. Могат да се предвигат бонус точки за висшист – предложи накрая председателят Илия Калинов. Наредбата остана непроменена, след като б-има гласуваха „За“ изменението, 9-има бяха „Против“, а 2-ма – „Въздържал се“.

- На страница 3

Тема с

продължение

КОЛЕДЕН ПОДАРЪК...

ИЛИ МЕЧЕШКА УСЛУГА?

Преди всичко нека уточня: пишещата тези редове няма нищо против увеличението на заплатите на когото и да е било в общината. Без никакво съмнение една добавка от 100 лв. би била заслужена от всички – като се започне от тези, които ринат снега и чистят при минусови температури, та до онези, които оглавяват кметствата.

Би била, но за съжаление всички сме наясно, че дори и дядо Коледа не би могъл да остави подобна радост за всекиго. На път е обаче чудото да се случи поне на петима! На кметовете на Бяга, Исперихово, Козарско, Розово и Равногор. Само на тях! И то не защото самите първенци са помолили за това. Напротив – някои от тях дори изпитват неудобство. Те са съвсем наясно, че техните пари не идват от чувала на добрия старец, а от местния бюджет, който съвсем не прелива от приходи. Но... какво от това? Общинският законодателен орган е решил да ги оощастливи! Казано по-точно, решило го е дясната му част – шестимата съветници от ГЕРБ, подкрепени чинно

от тримата социалдемократи. А защо – те си знаят.

Идеята за увеличение на спомнатите заплати тръгна като лично предложение на Анаета Рашайкова. И в него нямаше да има нищо лошо, ако се отнасяше за друго време или поне за друго място. И ако не беше в пълно противоречие с Писмо от 18 ноември м.г. на зам.-министър-председателя и министър на финансите Симеон Дянков, в което се казва: „...Усилията на кмета на общината и на Общинския съвет следва да бъдат насочени в посока на най-ефективното разходване на публичните средства...“ В тази връзка разпределението на разходите за заплати би следвало да бъде извършено след оптимизиране числеността на персонала (според указанията на министъра с не по-малко от 15 на сто). Следователно би могло да се говори и за увеличения, но чак след като бъде преразгледана и оптимизирана структурата на персонала. Такова бе становището, изказано категорично от кмета на общината Васил Големетов.

- На страница 3

ОБЩИНА БРАЦИГОВО приканва гражданите да почистват тротоарите пред домовете си и да не паркират автомобилите на уличното платно, за да не се затруднява снегочистването.

НАКРАТКО

На първата оперативка в Общината кметовете на селата бяха призовани до началото на тази седмица да подадат в писмен вид вижданията си за резерви в бюджета. Оптимизирането му ще бъде въпрос от дневния ред на предстоящото заседание на ОБС.

Две фирми – ЕТ „Аврам Аврам 2011“ – Брацигово и „Техномашподем 2010“ ООД – Пазарджик, участваха в публичния търг за отдаване под наем на водоем „Вриз“ на 4 януари. Той бе спечелен от „Техномашподем“.

Не се явиха кандидати за търга с явно наддаване на 5 януари за продажбата на недвижим имот, УПИ-1502, на ул. „Кокиче“ в кв. Банята в Брацигово. Последващ е обявен за 23 януари.

Никой не кандидатства и за търга, насрочен за 9 януари, за отдаване под наем на части от Младежкия дом. Следващият е предвиден за 25 януари.

ЛИДЕР И ОБЩЕСТВО

Стара пословица казва, че „където няма лъв, чакалът е раджа“, което значи, че за всяко общество е необходима достойна личност, която да ръководи съдбините му.

Защото всяко общество в човешката история е имало своите водачи – вождове, ханове, князе... Древните елини, които първи са въвели т. нар. „демократия“, сиреч народно управление, също са издигали, макар и за определено време, своите стратегии, архонти, тирани..., защото неизменно остава истината, че „параходът може да не вижда по-далече от носа си, заради него гледа капитанът“, според руска пословица.

Кой става лидер, сиреч водач на група хора, на общество, на държава? Ако разгърнем страниците дори на по-близката до нас история, ще се уверим, че не академичното образование, не наследеният висок ранг, не амбициозното властолюбие правят от личността лидер. А две неща – притежаването на особен талант с психологическа нагласа, с подходящ нрав и харизма, както и непременно той да се яви в оня момент от състоянието на обществото, когато е нужен такъв водач.

Понякога се робува на общото мнение, че щом дадена личност е свършен специалист, висок талант в някоя област на материалното или духовното, той ще е и способен лидер. Такова недоразумение се е случило в древна Гърция, когато известният драматург Софокъл, заради успеха на драмата му „Антигона“, е бил избран за военен стратег през 441 г. пр. Хр. за похода срещу остров Самос, но претърпял поражение. Друг път властолюбието /майка на деспотизма/, заради което човек става „по-нисък от змията и от свинята“ /според Ницше/, издига за лидер човек, склонен да въведе такъв ред в обществото, „когато човешкият живот не струва и лула тютюн...“. През миналия век такива бяха освен Хитлер и Мусолини, Франко в Испания, Сталин в СССР и др., чиято власт продължи няколко десетилетия.

За успеха на един лидер очевидно от решаващо значение е неговият характер, което неотменимо се отразява при подбора на обкръжението му – с хора „чийто ум е сходен с неговия...“, както е забелязал френският мислител Хелвеций. Често пъти сред тях не са най-добрите специалисти, които „не клатят шапка никому“ и не са желани от посредствените люде в партиите.

Явно е, че за да бъде преуспяващо едно общество, лидерите трябва да преодолеят дребнавото си самолюбие, което прераста в грандоманщина, и да дадат път не на преданите партийни активисти, а на знаещите и можещите, на неподкупните. На тях принадлежи бъдещето, а не на политическите пеперуди...

„Така мисля аз – би казал немският реформатор Мартин Лутер – а иначе то не е!“

Димитър АДЖЕЛАРОВ

ТОЛКОВА ИСТИНСКИ, СЯКАШ ЩЕ ЗАИГРАЯТ...

За 100-годишния юбилей на читалището в Розово заедно с другата украса на авансцената бяха подарени подарените от Цветана Щерева битови кукли, които грабнаха погледите на препълнения салон. Изглеждаха толкова истински, човек би помислил, че ще заиграят, ако засвири музиката.

И до днес интересът към тях е голям. Желаящи да ги притежават или да се научат да си ги правят сами има и сред млади, и сред възрастни.

Нашата Цветана Щерева работеше като начална учителка в Пловдив, в базовото училище „Петко Р. Славейков“, в колектив от учители – родопчани. Зараждали се много идеи, които с помощта на тогавашната Станция на младите техници се превръщали в реал-

ност, а училището – в Методически център за работа с учители, родители и деца. Отначало Цветана ръководела кръжок „Сръчни ръце“ – изработвали са картички и картини с природни и текстилни материали. По-късно се създаде кръжок за майсторене на битови кукли. Точно това остава любимото й занимание за цял живот.

От енциклопедии, истории, списания научава за основните носии в България – сукманена, двупрестилкова, саяна... Наследила майчината любов към пъстрата българска носия, Цветана е тъкала, съчетавала е цветовете, които оживявали в неповторими форми. Тази й способност й помогнала отлично да се справя с направата на битовите

кукли. Първоначално започнала с подръчни материали да създава телесните форми, а по-късно майстор-стругар изработвал само главите. Всичко останало е хартия, картон, лепило, бои, разноцветни платове... Водещо при Цв. Щерева е преклонението към българското, събрано в багри чрез много търпение. С тези кукли се прославя не само името й, но и училището. Те са показвани на много изложби, а авторката – награждавана с грамоти и отличия. От тези кукли има в Германия, Англия и зад океана, където живее и работи семейството на единствената й дъщеря. Като пенсионерка, по-голяма част от времето си Цветана Щерева прекарва в селото и е готова да предаде своя опит, така че във всеки розовски дом да има по една битова кукла.

Катя КОМИТОВА

ОБЩОСЕЛСКИ ПРАЗНИК В БЯГА

През отминалите дни преди Коледа метеоролозите се надпреварваха да съобщават за ниски температури, но из улиците на Бяга градусите по скалата на настроението отчетоха своеобразен рекорд. Забързани, хората купуваха подаръци за близките си и довършваха приготвянията за празничната трапеза.

Навръх Коледа пък се състоя традиционното общоселско събиране, организирано от кмета Илия Милушев за пети пореден път. Край запаления огън специална програма изнесоха децата от Основното училище и вокалната група към читалището, а коледади в автентични облекла пяха коледни песни. След това пристигна толкова очакваният от децата Дядо Коледа, който им раздаде подаръци.

Хорото, което се изви, нямаше край. А червеното бяжко вино не само покачи температурата на въздуха, но и настроението на насъбралите се край огъня.

Димитър ПОПОВ

ПО НИЦО НЕ ЛИЧЕШЕ, ЧЕ СМЕ В КРИЗА

Клубът на пенсионерите е единственото място в Розово, където жените се събират – всеки четвъртък от 13 ч. Председателят Георги Тюкенов се грижи за реда, топлината и приветливостта на помещението. В още по-интересно и привлекателно място се превърна то след като секретарката на читалището Васка Спасова прикани към изучаването на традициите от по-далечното минало на селото. Тя умее да съчетава полезното с приятното, да разнообразява живота ни и да вдъхва надежда. А най-радостното е, че сбирките се посещават от жени, които са далеч от пенсионната възраст.

Последните два четвъртъка на декември се превърнаха в истински празници за всички ни. Първият от тях бе посветен на осмината рожденици. Клубът бе препълнен и по нищо не личеше, че сме в криза. Нали всички сме производители! В. Спасова поздрави рождениците и им поднесе красиви подаръчни чанти с поръчение да ги напълнят за челядта си. А Цветана Панайотова прочете свое произведение, посветено на семейството – стожер в живота й.

В следващия чет-

въртък бе общото ни Новогодишно тържество. Битовата група изпълни химна на селото и няколко

песни. Ученици, облечени в национална носия, ни поздравиха с народни песни. Подготвени отново

от секретарката на читалището, те изнесоха специалната си програма в църквата след тържествената

литургия за Рождество Христово и получиха подаръци от председателя на Клуба на пенсионерите. С топли думи и наздравича той поздрави всички ни с Новата година и пожела да бъдем задружни, да се уважаваме и да си помагаме, за да ни е по-леко в тези трудни години.

Късметът бе проверен чрез тоболата, а остроумието – чрез викторината. Всъщност награди имаше за всички. Оживлението бе голямо, а настроението – много хубаво. Жените запяха групово. Последваха и индивидуалните изпълнения на Водича Тюкенова, Тодор Филев и Цветана Панайотова. Желаящи да тропнат хоро имаше, но място нямаше. Привечер се разделихме по живо-по здраво до следващата ни среща на Йордановден.

Катя КОМИТОВА

ЮБИЛЕИ, ЮБИЛЕИ

През настъпващата 2012-а Брацигово ще отбележи няколко свои кръгли годишнини – 120 г. от обявяването му за град, 100 г. от откриването на строителното училище и 35 г. от обособяването му като общински център. Освен пред тях, ведно с цялата страна градът ни ще се изправи и пред 100-годишнината от началото на Балканската война, обявена на 26 септември (9 октомври по нов стил) 1912 г. Славна за Българската армия, а и за целия народ, е тази битка за постигане на националния идеал – обединението на земите, населени с етнически българи. И тежка като кръвна дан. Само падналите на бойното поле са над 14000, безследно изчезнали – повече от 3000, а починалите от болестите, плъзнали по фронтните линии или от

раните си, получени в сражения – поне 60-70 000. Между тях са положени и костите на десетки брациговци. За съжаление, до ден днешен нито едно от имената на тези национални герои не е отбелязано по някакъв достоен за саможертвата им начин. В града няма паметник, няма паметни плочи,

нито пък някакъв, какъвто и да е друг, поименен знак. Въпреки неколнократните благородни и родолюбиви начинания. Съвсем реална е опасността личностите на предците ни да бъдат затрупани напълно от пласта на наславащите се върху тях десетилетия. Ето защо предлагам в „Априлци“ при възможност да публикува снимки и документи, извадени от праха на домашните архиви, както и разкази, запазени във фамилените хроники. Падналите в боевете за майка България го заслужават. А кръвната ни връзка с тях ни задължава да съхраним имената им в паметта на бъдещите поколения. За да се гордеем и те, че са внуци и правнуци на достойни за народа си мъже.

Димитър ДЪНЕКОВ

С МНОГО РАДОСТ

- От страница 1

В навечерието на Коледа всички работещи в Комплекса и децата се зарадваха на най-новата придобивка – конферентна зала. За ремонта на просторното помещение допринесе „Крафт фуудс“ - Своге, а цялостното модерно обзавеждане е дарение от българските младежи от Пазарджик, които учат и работят в Германия.

Свещници, картички, коледни чорапчета, калъфи за GSM-и, сурвачки и още много различни сувенири бяха изработени специално за празника и представени на коледния базар. В прозрачната кутия за дарения бяха събрани 520 лв., разпределени между настанените деца в Комплекса.

По-големите момичета пък омесиха и опекоха курабийки и лично ги занесоха на болни възрастни хора в Брацигово. Трогната от вниманието, Люба Троянова писа до редакцията. Поместваме писмото й отделно.

Луиза ПЕКМЕЗЯН

Конферентната зала

Читателите ни пишат

БЛАГОДАРИЯ!

Пише ви баба Люба. Преди седем месеца счупих десния си крак. Направиха ми операция, поставиха ми пирони, но оттогава съм прикована на легло. Нямам връзка с външния свят. Когато мислех, че съм забравена от всички, в навечерието на Бъдни вечер деца от дом „Васил Петлешков“ /б.р. настоящият Комплекс за услуги.../ с директор Костадинка Найденова приятно ме изненадаха. Те ми подариха коледна картичка, направена от тях, с много хубави пожелания. Със собствените си ръчки бяха подготвили курабийки за мен - старичката.

Благодаря им и се възхищавам на добрите им сърца. Благодаря и на техните възпитатели и педагози, които са успели да ги научат на човечност и уважение.

Баба Люба ТРОЯНОВА, ул. „Б. Чулков“ № 6

Бяла зима се стеле навън. Хубава - чиста и светлокристална.

Снегът вали като във вълшебна сфера - неспирно, меко, повелително...

Стоя на прозореца дълго и мълчаливо. Тишината е нежна и плътна, може почти да се докосне. Реалността се сменя пред очите ми.

Бялото високо и калното ниско се съединяват в пълно себеподаване и скоро некрасивата реалност на изтормозеното от самото себе си човешко ежедневие изчезва, остават само силуетите на сгради и дървета, смекчени и вгълбени в душите си.

Едно огледало в светлосива дървена рамка изплува в млечната сфера на

СНЕЖНИ КОКИЧЕТА, ОБИЧ И КАЛ

зимните ми спомени...

Окото му е уморено и потъмняло, но на тънката пръчица под него светлее бяла везана кърпа. Платът е на пчелни килийки, по краищата има реси, вързани на пискиълчета, бродерията е красиво несръчна - поредица червени и сини цветчета, ушити „зад игла“, свързани с избелялозелени, тук-таме криви листа.

Над кърпата - тясна кутийка с едри фиби и два гребена - пластмасов и дървен.

Посягам да докосна златистото просветващата между едрите му зъби тънка косица - моята!... И огледалото

оживява!

Баба ни буди.

Чай от шипки звънти под ритмично скачащото кръгло зелено капаче на чайника, дъх на печени дюли се носи из малката стая, незакопчаните ремички на дядовите цървули ни обаждат къде по двора е той, а от перваза ни се кокори с два едри угасени въглена в зори натърклян снежен човек!...

Рипваме - кльощави и несресани - и през глава се обличаме! Празник е - нов сняг е навалял!

Пищим, цвърчим и се валаме в чистото бяло, търкаме лицата си с бодящи

пълни шепа, внимателно кършим ледените шушулки от ниската стряха и ги вкуваме опиянени...

Никой не ни спира. Радват ни се.

Баба излиза на прага на мутвачето - огромен плосък речен камък. Кърпата от огледалото е преметнала през едното си рамо, в ръката ѝ е големият чайник. Без да ни каже нищо, тя излиза на по-широкото, под замръзналите вити пръчки на спящата лозница, отхлупва чайника и пуска в горещата му вътрешност няколко шепа искрящ сняг. После ни вика - един по един, мие ли-

цата ни с голямата си корав длан, бърка в подвитата си тъкана престилка, вади кокичетата и ни закичва. Пак бърка - и в шепата на всеки от нас грейва паричка.

Бабинден! Мил спомен.

Бяло в душата ми.

Калта се е скрила - дълбоко под бялото.

Моля се за снега. И за калта се моля - дано не се е спотаила!

За белите зими на всички се моля.

За чистите делници.

И за празниците, които не уморяват, а зареждат човека с любов.

От Димитровден до Великден са ни подарени дълги нощи и безброй дни, които ни събират.

Нощи за размисъл, савомгълбяване и отдиш, дни за веселие и радост.

Не е такъв животът ни сега - размит в модерни полутонове, изгубен в сивото на себепознването.

Затова стоя на прозореца всеки път, когато навън е бяло. И в млечната сфера на сякаш неспирно валияния сняг и набъбващата пухкава земя завихрям минало и бъдеще - кокичета, деца и обич.

Формулата е проста. Като всичко, за което си струва да се говори. И да се живее.

Цветанка УБИНОВА

СРЕД БАГРИТЕ НА ПРАЗНИЧНИТЕ НОЩИ

Да бъде светлина! Да бъде багри! Да бъде красотата! Този тъй чист и жизнерадостен стремеж на човека е толкова силен, че едва ли някой може да му устои. Особено през празничните коледни нощи, когато душите ни са осенени от Божието присъствие. Това са мигове, когато дори и най-закоравелите сърца омекват, а светът на възрастните изоставя де-

ловите си занимания, за да се присъедини, макар и само за броеци часове, към вълшебствата на безвъзвратно отлетялото си детство.

„По Коледа стават чудеса“ - нашепват ни мъдреците и това навярно е така, защото посивелият от грижите си град изведнъж внезапно се преобразява. Особено нощем, когато делничните фасади на домовете се

очертаят от пестроцветните мигащи гирлянди. Когато навсякъде от заскрежените стъкла на прозорците започнат да намигат приветливо джудженца, Снежанки и всякакви други чудати приказни герои. От безбройните светещи оченца струи настрояние, което приповдига духовете на минавачите и внася топлина в душите напук на настъпващия зимен

мраз. Истинска беда е, че окото на фотообектива не е в състояние да пресъздаде радостта, която стопаните на грейналите домове споделят щедро с минавачите. Жалко е, че няма как да се покаже очарованието, с което бяха обаяни в мрака домовете на Васил Маринов, Васил Гюлеметов, Йордан Кацаров, Тодор Василев, Цветкови и на десетки още други брациговски семейства. А с особена щедрост - този на едни от най-новите жители на Брацигово - англичаните Джейн и Тревор Роуз. Те са пристигнали тук от мъгливия Йоркшир преди почти седем години, но коледната им украса е достатъчно красноречива. И дори по-разбираема от думите на Джейн: „Тук сме, защото обичаме България. Много, много! И Брацигово! И децата...“ А че тези думи са искрени, можеше да се

разбере и от гостоприемството, с което любезните домакини посрещаша дечищата, пожелали да се снимат с огромния им Снежко или с изправения пред фасадата съвсем, съвсем истински Дядо Коледа.

Светлина! Повече Светлина! Нека бъде и пребъде! И нека чрез нейната палитра градът ни да става все по-красив и по-уютен. А празниците ни - все по-празнични. Димитър КОСТАДИНОВ

„Светлина, повече светлина!“ са последните думи, изречени от великия Гюте. И първите, изказани от Бога при сътворяването на света: „Да бъде светлина!“

Да бъде! - преповтаряме и ние, защото дори и да не го разбираме, сме подвластни на усещането, че думичката светлина е синоним на живота. И на красотата му, която без нея би била погълната изцяло от хищните пипала на мрака.

ПОВЕЧЕ ОТ ПОЛОВИН ВЕК В СПОРТА ТОВА НЕ Е ПРОФЕСИЯ, А СЪДБА

Едва ли има човек в Брацигово, който да не познава Паница Хаджийски - и възрастните, които помнят добре вратаря на „Локомотив“ и „Тракия“ - Пловдив, на „Етър“ - Търново, и младите футболисти, преминали през детско-юношеската школа, която той ръководи през последните 8 години, и настоящите му възпитаници.

В навечерието на 2012-а, на 29 декември м.г., за пореден път му бе засвидетелствано уважение. Кметът на общината Васил Гюлеметов награди Паница Хаджийски с плакет от министъра на физическото възпитание и спорта Свилен Нейков. Отличието е за принос в развитието на футбола сред децата на Брацигово.

П. Хаджийски е вече почти на 65, но и днес не е спрял да популяризира спорта сред подрастващите. Самият той още 13-годишен е включен в състава на брациговския тим срещу „Локо“ - Пловдив. След завършването на Строителния техникум

се явява на изпити в школа „Чавдар“ на ЦСКА. Почти 2 години защитава вратата на „Родопа“ - Смолян, след това близо 3 години играе в „Локомотив“, 70 мача има в „Етър“. През 1971 г. се връща в Пловдив и пази вратата на „Тракия“. Така е по-близо до родното Брацигово.

През 1980-а приключва с футболната си кариера - 240 мача в „А“ група плюс 60 с клубни отбори от Европа, Азия и Латинска Америка, 2 мача в на-

ционалния отбор, десетки в „Б“ и „В“ групи. И става треньор. Първоначално на „Тракия“, след това на „Армеец“, а през последните години - в Брацигово. През есенния полусезон неговите юноши заеха VIII място в класирането на „А“ Областна футболна група, а детският отбор завърши на IX позиция.

Здраве и сили, за да продължава да ги тренира и да се радва на постиженията им му пожелава Редакция „Априлци“

По време на празничните дни в

ФУТБОЛ ПО КОЛЕДА

града ни за 8-и пореден път се проведе традиционният коледен турнир по футбол на малки вратички. Организатор беше Община Брацигово. Състезателните дни бяха три - 24, 25 и 26 декември. През първите два от тях преминаха срещите от груповата фаза, където 16-те записали се отбора бяха разделени в 4 групи. Според регламента напред продължаваха отборите, класирали се на първите две места във всяка от групите. През третия ден се изиграха мачовете от елиминационната фаза - 1/4 фина-

лите, полуфиналите, малкият финал /за III и IV място/ и разбира се - финалът на турнира. За участие бяха се записали предимно отбори от Брацигово, но имаше и представители на Исперихово, Стамболийски /с капитан Любомир Спасов, който е футболист на ФК „Брацигово“/, Пещера и Бяга. Включени бяха още и юношите на „Тракиец“ от с. Главиница. Два от заявляните участие отбори /от Пещера и Бяга/ не се явиха и бяха заменени в последния момент от сборни формации от Брацигово. Ето как бяха подредени групите след жребия:

Група А	Група Б	Група В	Група Г
„Брацигово“ Панко Малинов	„Рома“ Дончо Асенов - Мечо	„Бъзби“ Борис Георгиев	„Стрелите“ Иван Ангелов
„Жороспорт“ Костадин Чомпалов	„Левски“ - Стамболийски Любо Спасов	„Исперихово“	„Тракиец 2005“ Краси Манев
„Разумните“ Димитър Миярев	„Галактико“ Васил Чепенков	„Бяга“	„Плей фор фън“ Георги Шопов
„Младите звезди“ Асен Асенов	ДЕЦА Брацигово	ЦНСТ - Брацигово Джанаси	„Едиверен“ - Пещера Кемал Шерат

След изиграването на предварителните срещи състезанието продължи с 1/4 финалите: „Брацигово“ - „Бъзби“, „Жороспорт“ - „Исперихово“, „Тракиец“ - „Галактико“ и „Рома“ - „Стрелите“. На полуфиналите пък се срещнаха „Брацигово“ - „Рома“ и „Жороспорт“ - „Тракиец“. Първият от тези два мача беше може би най-зрелищният двубой на турнира, завършил с резултат 2:2 в редовното време. След изпълнение на дузпите, отборът с капитан Пантелей Малинов се класира за финала. Момчетата от „Брацигово“

победиха може би най-силния отбор на този турнир. В другия полуфинал „Жороспорт“ извоюва драматична победа с 3:2. Така на финала един срещу друг се изправиха два отбора, които вече се бяха срещнали в предварителната група „А“ на турнира, при това тимът на „Брацигово“ беше извоювал категорична победа - 5:0. На финала обаче играта като че ли се обърна и мачът завърши наравно - 2:2. При изпълнението на дузпите футболистите на „Жороспорт“ се оказаха по-точни и така станаха шампиони за 2011 година.

Организаторите се бяха погрижили за традиционните купи и медали за финалистите, както и за отбора, завършил на трето място - „Рома“, който надигра категорично момчетата от Главиница. Раздадени бяха и индивидуални награди - на голмайстора Симон Ангелов от „Рома“, на най-добрия вратар - Петър Спасов от отбора на „Брацигово“, и на най-полезния играч - Костадин Чомпалов от „Жороспорт“. Наградите бяха връчени от заместник-кмета Тодор Кръстев и депутата от ГЕРБ Петко Петков. Георги ГЕОРГИЕВ